

Avtorja pesmi: Tina Zagmajster in Nino Lovrek; avtor risbe: Svit Zagmajster Lovrek;
spremni tekst: Maja Zagmajster

JAMA

JAMA JE ENA OD LEPOT NARAVE,
MAGNET ZA POTEPI IN RAZISKAVE.
NAJ SONCE SIJE ALI DEŽ PADA,
V JAMO GREVA Z MOJO TETO RADA.

TEMA, BLATO, VLAGA,
ZA NAJU NISO NOBENA ZGAGA.
S SEBOJ VZAMEVA ČELADO, SVETILKO, ŠKORNJE
TER OBILO DOBRE VOLJE.

V PODZEMLJU NISVA NIKOLI SAMA,
MNOGE ŽIVALI DRUŽBO DELAJO NAMA.
NETOPIRJI, HROŠČI, RAKI, PAJKI,
ČAROBNO JE KOT V NAJLEPŠI BAJKI.

ŽAL PA SE NAJDE TUDI VELIKO SMETI,
KI ODNESEVA JIH OB ODHODU S PODZEMNIH POTI.
KO DOMA POSPRAVIVA JAMARSKO OPREMO V KLET,
NE POZABIM VPRAŠATI: »TETA, KDAJ POJDEVA SPET?«

Svit Zagmajster Lovrek je sedemletnik, ki se je v družbi tete Maje, strica Tea in drugih članov DZRJL že nekajkrat podal v jame, kjer se je spretno premikal skozi odraslim-skoraj-neprehodne ožine, se valjal po blatu, se čudil nekajmilimetrskim živalim ter pomagal pri odstranjevanju smeti. Starša sta zanj napisala pesem, ki jo je povedal za bralno značko pred svojimi sošolci 2. razreda OŠ Škofljica, Podružnična šola Lavrica. Sam pa je narisal tudi risbo, ki spremlja pesem.



*Svit je pomagal pri čiščenju Jame na Pavlinovem oktobra 2014
(foto: Maja Zagmajster).*

